

mig at sige, hvad mit Standpunkt er. Det findes Pag. 532 § 26 ad I. 6: „Som oplyst i Anmærkningerne til Finantslovsfor-
 slaaget for 1885—86, er det Hensigten blandt
 de Arbejder, der ere foreslaaede af den Kom-
 mission, der har været nedsat til Undersøgelse
 af Forholdene paa Sjllands Vestkyst, fore-
 løbig alene at bringe dem til Udførelse, der
 tilfugte at forstærke de udfør Ferring Sø op-
 førte Bærter og at gjenopføre eller istand-
 sætte Bærterne paa den søndre Limfjords-
 tange. Befølgningen herved andrager, som
 sammesteds anført henholdsvis ca. 266,000
 Kr. og ca. 1,620,000 Kr. Af disse Summer
 vil der i indebørende Finantsaar ikkun blive
 forbrugt ca. 148,000 Kr. Det vil imidlertid
 være nødvendigt i de nærmeste Aar at
 at anvende et betydelig større Beløb end
 det nysnævnte. Da flere af Bærterne“ osv.
 Der har jeg altsaa, mener jeg, ved Af-
 sættelsen af denne Anmærkning tydelig nok
 sluttet mig til Kommissionens Standpunkt
 fra i Sjør. Nu kunne ærede Medlemmer
 sige, at der staar „foreløbig“. Det er rig-
 tigt nok, men vil man undersøge Sagen
 noget nærmere, ser man, at det betyder
 4 Aar mindst, og naar jeg saa ved Siden
 deraf afgiver den Erklæring, at jeg ikke skal
 gaa videre end til Vedligeholdelse og Re-
 tablering m. v. uden efter sagyndigt Skjøn
 og Undersøgelse — dermed mener jeg ikke
 mit Skjøn, men Kommissionens eller andet
 sagyndigt Skjøn — saa mener jeg, at Re-
 gjeringens Standpunkt til Sagen maa være
 tilstrækkelig angivet, og jeg kan kun gjentage,
 at Forkastelsen her vil være en absolut
 Nægtelse af Alt. Saa burde man i hvert
 Fald have stillet sig saaledes, at man be-
 vilgede en Sum til ordinær Vedligeholdelse,
 Administration o. desl.; thi det, som den
 ærede sidste Tale blev ved at sige: Vi for-
 lange Udsættelse, erkjender jeg ikke ligger i
 en total Nægtelse af hele Kontoen. En
 total Nægtelse er en Opgivelse for Tiden
 og ingen Udsættelse. Ja Ingen kan for-
 byde, at Spørgsmaalet tages op igjen; man
 kan blive nødt til at afskedige hele Perso-
 nalet lige ned til den aller laveste Opsyns-
 mand, fordi man ikke har en Øre at give
 dem. Det kalder jeg en total Opgivelse og
 ingen Udsættelse.

Ordføreren (Schlegel): Jeg vil
 blot overfor den sidste Bemærkning sige, at
 det, om vi stemme for eller imod, tror jeg
 betyder, om vi ville have Udsættelse eller
 ikke Udsættelse. Fordi der i Bevillingen er
 optaget et Par Tusind Kroner, der ere
 nødvendige til Vedligeholdelsen, bør det ikke
 afficere Afstemningen; thi det kan med Bet-

hed rettes til 3die Behandling; men det
 gaar ikke an, hvis man vil have Udsæt-
 telse, saa at bevilge 436,000 Kr., naar man
 kun skal bruge et Par Tusinde Kr. til
 Driften og Opfyndet. Det udtrykkes aller-
 tydeligt derved, at de, der stemme for
 Mindretallets Forslag om Udsættelsen,
 stemme mod hele Bevillingen, og saa sætte
 vi det hele Beløb, der behøves (Suden-
 rigsministeren [Zingerslev]: Det er ikke
 saa lille!), ind ved 3die Behandling, hvilket
 jeg skal være villig til at være med til.

Breinholdt: Jeg tror at imødefomme
 et almindeligt Ønske, naar jeg ikke forlænger
 denne Debat længere end allerhøist nød-
 vendigt. (Hør!) Jeg har kun taget Ordet
 for i al Røst at værne mig mod adskillige
 af de Ting, som fremkom fra min ærede
 Kollega fra 8de Kred (Bonnie), Ting, som
 det desværre ikke altid var mig muligt at
 høre fra min Plads; der var saa mange
 Detailler blandet sammen, at jeg ikke i Die-
 blikket tør paastaa, at jeg har faaet den rette
 og fulde Tilgængelse af hans Udtalelser. Jeg
 maa derfor i Dieblikket give Afkald paa at
 gaa ind paa Detailler; og da det falder
 sammen, tror jeg, med ærede Medlemmers
 Ønske, er det jo meget heldigt. Jeg skal
 kun gøre to Bemærkninger. For saa vidt jeg
 har opfattet det ærede Medlems Foredrag
 rigtig, omtalte han i alt Fald et Par Punk-
 ter af dem, jeg lægger mest Vægt paa. Alle
 de personlige Bemærkninger, hvis der har
 været saadanne, skal jeg aldeles lade ligge,
 da jeg ikke har hørt dem. Det forekommer
 mig, at et af de Punkter, han omtalte, var,
 at han var fuldstændig enig i, at Limfjords-
 tangens Forsvinden vilde kunne medføre
 ganske alvorlige Odelæggelser og Ulykker i
 Limfjordsbasinet; men, siger han, der er
 ikke Tale om en saadan Forsvinden; tvært-
 imod er Tangen snarere bleven større og
 bredere end før, og det paaviste han nærmere.
 Nu tror jeg, at det ærede Medlem ser Sagen
 paa en egen Maade; det er meget muligt,
 at Tangen kan blive bredere, ja blive dobbelt
 saa bred og dog tabe omtrent al sin Betyd-
 ning for selve Limfjordsbasinet; thi der
 hører en vis Høide af Tangen til at holde
 Havet ude; det er ikke Bredden, det kommer
 an paa. Naar Havet ved ethvert Høivande
 kan gaa over Tangen, saa begynder Ode-
 læggelsen; Havet og Stormfloden gaa da lige
 ind i Limfjorden; det er altsaa ikke det,
 Spørgsmaalet dreier sig om; nei, Hoved-
 punktet for Sagen, som han fremkom med,
 var, at han i det Hele taget sagde, at Høved-
 bygningen ikke vilde hjælpe der, og at Tan-
 gen vilde staa meget længere end Rystbetyt-